

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedijerja v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 157.

V Ljubljani, v četrtek 14. julija 1898.

Letnik XXVI.

Kritični dnevi.

Levičarski voditelji so te dni na Dunaju igrali — komedijo. Grof Thun je povabil voditelje nemških levičarskih strank k posvetovanjem o jezikovnem zakonu. Ti velemožje so najprvo sklenili, da se ne udeležé »neobveznih« posvetovanj z ministerskim predsednikom, dokler vlada ne prekliče jezikovnih naredeb. Toda levičarji živé že od nekdaj v samih protislovjih, ki so, kakor Göthe pravi, skrivnostna modrijanom in bedakom. Navzlic soglasnemu sklepu so prišli na Dunaj ter zahtevali od grofa Thuna, naj jim predloži načela novega jezikovnega zakona. Grof Thun jim je radovoljno ustregel in v torek popoldne so nemški »voditelji« sedeli dolge ure pri zeleni mizi ter ugibali: Grof Thun ali — Karol H. Wolf. Odločili so se za Wolfa ter to včeraj naznanili grofu Thunu.

Z Dunaja smo prejeli nastopno brzoglavno poročilo:

»Dne 12. t. m. zbrani načelniki so soglasno sklenili, da se ne morejo dalje z vlado pogajati, ker so se na podlagi načrta prepričali, da so predlogi Nemcem neugodni. Pooblastili so dr. Grossa, dr. Hochenburgerja in dr. Pergelta, da ta sklep naznanijo ministerskemu predsedniku. Navzoči zastopniki ustavovernega veleposestva so se sklicovali na izjave svoje stranke in na sklep izvrševalnega odbora ustavovernega veleposestva na Češkem ter so si zavarovali to stališče. Včeraj ob 11. uri so imenovani trije pooblaščeneci grofu Thunu obrazložili sklep posvetovanj ter ga prosili, naj jim dovoli, da v primerni obliki objavijo zaupna sporočila vlade o načrtu jezikovnega zakona. Ministerski predsednik je to izjavo vzel na znanje, ob enem pa dostavil, da ne more dati zaprosenega pooblastila.«

Tako torej! Grof Thun povabi Nemce, da ga poslušajo, kaj hoče storiti, a Nemci izjavijo, da

ga hočejo poslušati, ako jim preje naznani, kaj hoče storiti. To je naravnost komedija!

Kaj sedaj? Gotovo je grof Thun storil z Nemci zadnji poskus, da omogoči redne parlamentarne razmere. Ta poskus se je izjalovil, in drugega nismo pričakovali. Danes je grof Thun ravno ondi, kjer sta bila pred njim grof Badeni in baron Gautsch. Razložek je le ta, da je grof Thun zgubil pol leta dragega časa.

Nam se ta taktika nikakor ne zdi državniška, dasi grofu Thunu ne odrekamo resne volje. Naše prepričanje je in ostane, da se ne gre za jezikovni naredbi, temveč jedino le za hegemonijo nemških liberalcev in radikalcev. Jezikovni naredbi sta le simptom, mejnik v dolgoletnem narodnostnem boju v Avstriji. Čemu vprašati, kaj želi dr. Pergelt, kaj dovoli baron Schwegel, kaj ni všeč dr. Grossu, kaj zahteva dr. Funke in s čim se sprijazni grof Stürgh, ko so svetu znane zahteve nemških velmož?

Nemški radikalizem slavil bode zmagooslavje, Wolf in Schönerer se smejata v pest. Nastopili so kritični dnevi, o katerih pišejo »Nar. Listy«: Ako sedanja posvetovanja med vlado in levico dokažejo, da se ne more premostiti prepada, potem je poletna politična sezona končana in težišče položaja prenešeno v Budimpešto. Ako se Mažari sprijaznijo z nagodbo na podlagi § 14., potem si bode avstrijska vlada pomagala s tem paragrafom tako dolgo, da se duhovi pomirijo. Ako pa ogerška vlada ne vsprejme predlogov avstrijske vlade, potem mora ta skrbeti, da do jeseni organizuje nov parlament.

Prava izobrazba kmetskega stanu.

(Konec.)

Ali se ne dado ta večja posestva, ti nekdanji srečni domi naših pradedov, ti stebri slovenskega oratarja ohraniti našim potomcem? Dado se, ali

kakor povsod tako se mora tudi tu velikansk preobrat na boljše izvršiti, ako se hoče to doseči. V to svrhu je pa treba:

1. Da določi oče svojim naslednikom v posestvu svojega najboljšega sina. Tega mu je treba primerno vzgojiti, in sicer na ta način, da se mu da njegovemu stanu primerno vzgojo.

2. Posestvo mora dandanes donasati večjih dohodkov, ker so stroški večji. Ti se pa dado doseči jedino le s tem, da se vsako panogo kmetijstva, katero se na posestvu goji, sedanji vedi primerno povzdigne.

Z vpeljavo boljše pasme goveje živine, s sirarstvom, z zboljšanjem travnikov, z umetnim gnojenjem, z umnim obdelovanjem vinogradov, s sadjerejo itd. zamorejo se dohodki iz posestva povečati. Z umnim gospodarjenjem zamore se mnogi nesreči v okom priti.

3. Da take kmečke hiše, kjer je mnogobrojna družina, opuste drago šolanje svojih otrok in da skrbé previdni stariši, da ne preoblagajo posestvo z dolgovi in dolžnostmi, ko jih sinovom izročajo.

Omenili smo, da naj srednji kmečki stan svojemu za dom namenjenemu sinu svojemu stanu primerno odgojo da; kakošna naj bo ta izgoja?

Dom, na katerem so naši pradedje morda stoletja srečno živeli, sebi na starost in svojim potomcem nespremenjenega ohraniti, je pač najbolj vroča želja vsakega posestnika. Vsako posestvo kaže tudi precejšno vrednost; kako težko je tak dom si pridobiti, kako lahko ga zapraviti, dandanes, ko se vsakemu denar skoro vsiljuje. Da se torej taka domačija ohrani in da vspeva, treba jej je značajnega, treznega, pridnega in varčnega gospodarja. Tacega si zamore vsak očele sam vzgojiti. Sin namenjen za dom, naj ostane večinoma doma, t. j. njegova izgoja naj se vrši na domačih tleh.

LISTEK.

Moja ura.

Angleški spisal Mark Twain.

Moja lepa nova ura, ki je kazala mesece, tedne, dneve, ure in minute, je šla poldrugo leto; ni zastajala niti prehitela, nobeno kolesce se ji ni zlomilo in ves čas se ni niti za hip ustavila. Naposled sem smatral že njene podatke o času in urah za nezmotljive, njeno telesno rast in njene kosti za neminljive.

Tedaj jo pozabim nekega večera naviti. Žaloval sem zaradi tega, ker gotovo je bilo to znamenje neizogibne nesreče. Toda počasi se mi duh zopet razvedri, prepustim uro njeni skrbi in zapovem svojim praznoverskim slutnjam, da naj me zapuste.

Drugi dan grem k urarju, da bi mi uro natančno po času uravnal. Urar jo vzame v roko in se pripravi, kakor bi jo hotel uravnati. Potem pa reče:

»Štiri minute je prekasna — regulator se mora naprej pomakniti.«

Skušal sem ga zadržati, — skušal sem mu dopovedati, da gre ura čisto redno in pravilno. Toda ne; ta tepec, ki je svojo glavo gotovo pobral v kakem zelniku, ni videl drugega, kakor da je ura štiri minute prekasna in da se mora regulator nekoliko pomakniti naprej; in tako je krvočno izvršil nesramni čin, čeravno sem jaz okrog njega skakal in ga v božje ime prosil, naj pusti uro v miru.

Moja ura je začela prehitevati. Vsak dan je bila bolj naprej. Prvi teden je zbolela na močni mrzlici in njena žila je udarila 150 krat v senci. V dveh mesecih je pustila časovne mere celega mesta daleč za seboj in za 13 dni je bila pred vsakim koledarjem.

Bila je že v novembru in se radovala belega snega, med tem ko je oktobrovo listje šumelo po sapi. Bližala se je že dobi za plačevanje najemnine, letnih računov in podrobnih stvari tako naglo in brezobzirno, da me je bilo kar strah, če sem jo pogledal.

Prinesel sem jo k urarju, da jo uravna. Vpraša me, če sem jo dal kedaj že popraviti. Odmajal sem — ne, še nikoli ni potrebovala urarja.

V njegovih očeh se je bralo hudobno veselje; naglo odpre uro in pogleda vanjo skozi majhno kukalo.

Rekel je, da jo mora osnažiti, namazati in vrh tega uravnati, — v enem tednu naj zopet pridem.

Ko je moja uro osnažil, namazal in uravnal, je šla tako počasi, da je tiktakala kakor cerkvena ura. Začel sem zamujati vlake, k napovedanim sestankom sem prihajal prepozno in kosilo se je vselej že ohladilo, predno sem prišel domu. Polagoma sem priplul v včerajšnji dan nazaj, potem v predčerašnjega, nato v pretekli teden in slednjič se mi je zdelo, da lazim popolnoma sam v predzadnjem tednu in da sem izgubil ves svet izpred očíj. Zdelo se mi je, kakor bi čutil nakako sorodnost z mumijami v muzeju in želel sem, pomeniti se z njimi o novicah. Šel sem zopet k urarju.

Vzel je uro v roke, jo v moji prisotnosti popolnoma razdejal, potem je pa rekel, da se je cylinder »otekel«. Zagotovil me je, da jo pripravi v treh dneh zopet v enakomerno tekanje. Po tej operaciji je šla ura »povprečno« dobro, a to

Zatorej naj obiskuje ljudsko in tudi, ako mogoče, meščansko šolo, potem pa naj pri očetu pomaže doma. Še le, ko je stopil v mladeniška leta, v 16. ali 17. letu naj se pošlje, ako mogoče, v kmetijsko šolo, ki ni družega, kakor druga domača hiša, samo da ima pred seboj namesto resnega očeta, strokovno izobražene učitelje, kateri mu v šoli pri teoretičnem poduku in na posestvu praktično podado onih nauk, katerih naj se doma drži, da bode zamogel iz svojega posestva večjih dohodkov pridobivati, a ob enem da ga bode razumno obdeloval.

Tako izgojeni večji kmečki posestniki bodo na svojem domu radi delali, oni bodo v izgled svojim sosedom in vsej okolici. Po njih zamore se kmetijstvo v kratkem času na višjo stopinjo povzdigniti, po njih zamore se propad večjih kmečkih posestev ubraniti in oni zamorejo se raznim živalskim in rastlinskim zajedalkam krepko v bran postaviti, pred katerimi imajo danes naši poljedelci toliko zelo trpeti. Uspehe, katere bodo ti na svojem posestvu, v vinogradih, na travnikih, njivah, v hlevih dosegli, bodo drugim v posnemanje služili in kmalu se jih bodo občno poprijeli. Ako torej našemu narodu boljšo prihodnost želimo, ako ga hočemo i materialno trdnjše imeti, skrbimo, da mu pridobimo vzgledne apostole za povzdigo kmetijstva in tu se odpira vsakemu rodoljubu hvaležna naloga, da deluje na to, da pošlje sam za kmetijstvo namenjenega sina v kmetijsko šolo ali da nagovarja druge, ki imajo take sinove, da jih tako vzgoje, da bodo drugim v posnemajoč vzgled. Podaja se pa i merodajnim krogom prilika, da z unemo in z naklonjenostjo skrbje, da zamorejo kmetijske šole z uspehom svoje požitnovalni nalogi ne le zadoščati, ampak da zamorejo ti v svojej stroki napredovati. Samo ob sebi je umevno, da morajo biti take kmetijske šole tako vravnane, da res vstrežajo svojemu namenu, kajti le na ta način bomo dosegli, da se bode sedanje zastarelo kmetovanje počasi umaknilo s pomočjo prave izobrazbe mlajše generacije umnemu in naprednemu kmetovanju v materialen hasek našega naroda. Materialno trden narod trden bode tudi v vseh drugih lastnostih ter se bode trdno zavedal svojih dolžnostij. Torej skrbimo za pravo izobrazbo kmečkega stanu.

L a ž.

iz Zagreba, 5. julija.

Kjer ne zadostuje sovražnikom Slovanstva ovaduštvo, tam rabijo laž v svoje poznate svrhe. Posebno jih je strah velikega števila slovanskega prebivalstva in pa vzajemnosti njegovih interesov. Pred zunanjim svetom bi radi dokazali, da Slovanov ni toliko, kakor se misli, in da se med seboj v resnici ne čislajo tako, kakor se v jav-

nosti prikazujejo. Imajo pa ti sovražniki izvrstno sredstvo, da zmanjšujejo število Slovanov, svoje pa zvišujejo. In to je uradna statistika. Kakor vsega tako so se polastili tudi tega urada v Avstriji Nemci, na Ogerskem pa Mažari, pa kujejo po svojej volji številke sebi v prilogo. Da naraste večje število nemških prebivalcev, uveli so pri popisu takozvani občevalni jezik kot znak dotične narodnosti, pa so mogli tako zapisati med Nemce vsakega, če je znal le nekaj nemški, samo če se dotični ni uprl tej zloporabi. Pri vsej tej slepariji se vendar ni moglo zatajiti, da je prebivalstvo v Avstriji že čez polovico slovansko, tedaj v večini med ostalimi narodi, saj moremo trditi, da živi zdaj v Avstriji čez 16 milijonov Slovanov, dočim Nemcev in Romanov le do 12 milijonov.

Na Ogerskem se popisuje prebivalstvo sicer po narodnosti, ali ker obavljajo to delo sami Mažari, moremo si misliti, koliko Slovanov in Rumunov so uvrstili med svoje. Pa vkljub temu je ostalo za Mažare le še preveliko število drugih narodnostij. Zatega del so upotrebile državne oblasti vsa sredstva, da se čim sistematičneje mažarizira po celem Ogerskem in tudi po mogočnosti na Hrvatskem, kamor se pošiljajo cele čete mažarskih naseljencev in činovnikov. In Mažari se tolažijo, da njih delo sijajno vspeva. Ravno te dni je neki Alois Kovacs napisal v uradnem statističkem poročilu razpravo, v katerej dokazuje, da se je na Ogerskem v poslednjem desetletju najbolj pomnožilo mažarsko prebivalstvo, tako da se more trditi, da je bilo Mažarov koncem leta 1897 v cejej ogerskej državi 8,168.000 duš, ali pa 44,1 % vsega prebivalstva.

Na samem Ogerskem štejejo Mažari po trditvi tega statističarja 8,077.000 duš ali pa 50-64 % vsega prebivalstva, ter bi po tem takem imeli že zdaj absolutno večino nad drugimi prebivalci. Toda ta račun ni resničen, kajti na Ogerskem živi zdaj le 7,700.000 Mažarov, a mora se vzeti, da so se razmerno pomnožile tudi druge narodnosti. Po tem takem zavzemajo Mažari na Ogerskem le 48 %, pa še niso v absolutnej večini. Ravno tako krivo računa omenjeni statističar o Mažarih na Hrvatskem, ko trdi, da jih je že do 100.000. Zdaj živi na Hrvatskem Mažarov le 70.000 ali 3 % od vsega prebivalstva. Tako slepé s svojo statistiko Nemci in Mažari zunanji svet, ker bi radi na ta način dokazali, da zares le njim pripada prvenstvo v državi.

S temi računi pa sami sebe varajo, ker Slovan se vendar pri vsem tem čem dalje bolj množe in števila njihovega se že boje, pa se s takimi lažmi tolažijo. Zakaj bi pa sicer tako upili na Slovane, če zares propadajo, a oni sami se vzdigujejo. Strah jih je Slovanov, pa se tolažijo tudi z drugimi raznimi lažmi. To se je pokazalo posebno pri zadnji velikej svečanosti v Pragi. Mažarski časopisi so se kar jeze zvijali, ko so pisali o teh svečanostih. Posebno hudo se jim je zdelo, da so na tej svečanosti bili zastopani tako mnogoštevilno Slovaki, Srbi in Hrvati, in da so se tukaj izjavili za slovansko vzajemnost, kar je

seveda po mnenju čuvarjev mažarske države naravnost izdajalstvo.

Zategadelj upijejo na ves glas, da se ima v tem pogledu nekaj storiti, da se kaj takega nič več ne pripeti. Žal je tem mažarskim šovinistom, da zunanji svet čuje, kako Ogerska ni še vsa mažarska, marveč da velik del prebivalstva pripada Slovanom. Najhuje je Mažarom, da so Hrvati tako odločno zatrjevali slovansko vzajemnost in svojo državno pravo. Ta vtis je bilo treba malo zbrisati iz spomina vsaj mažarskemu prebivalstvu in zato je bila zopet laž upotrebljena. Kakor po dogovoru so začeli trositi laži, češ, da veliko število Hrvatov ni odšlo v Prago, kakor so se bili dogovorili.

Med ostalimi poznatimi odličnostmi ni bilo v Pragi po njihovej trditvi tudi Derenčina in Smičiklasa. In to bi imelo nekaj pomeniti. Derenčin res ni odšel, ali ga je zastopal drugi odličen Hrvat dr. Ružić; Smičiklas pa je bil v Pragi ter je zastopal akademijo in vseučilišče. A tudi Dalmacija in Istra ste bili lepo zastopani. Razun tega pa se tolažijo Mažari, da na Hrvatskem ni razun Strossmayera in par njegovih privržencev nobeden mislil na to svečanost. Tudi to ni resnično, kajti iz same Hrvatske je prispelo v Prago več sto brzojavov in vsi domoljubni časopisi celo uradni so pisali v pravem slovanskem duhu o tej svečanosti. To seveda Mažari dobro vedo, ali hočejo resnico prikriti, kajti ona je proti njihovim računom.

Da se ni mestno zastopstvo zagrebško pri tej priložnosti izjavilo bodisi v kakoršnemkoli obliku za to veliko slovansko svečanost, zato ni krivo domoljubno prebivalstvo zagrebško, marveč samo zastopstvo, ki se ogiblje vsakih domoljubnih bodisi še političnih ali nepolitičnih izjav, ker takó želé večji gospodarji. Le protislovanske izjave niso zabranjene, ali zastopstvo je dosta previdno, da jih tudi ne spravlja na dan. Jedina uteha bi mogla biti za Mažare držanje Zagreba, kot glavnega mesta Hrvatske, prigodom tega dogodka, da se ni nahajal zastopan med drugimi slovanskimi mesti, kakor so bila Levov, Krakov, Ljubljana in druga. Toda če ni zastopstvo storilo svoje dolžnosti, storilo jo je prebivalstvo glavnega mesta Hrvatske, ko je z velikim zanimanjem sledilo vsem pojavom zadnjih dni v zlatej Pragi. Kakor je videti, si Mažar tudi z lažjo ne bode mogel pomoči v svojej mržnji proti Slovanstvu, saj le to neprenehoma napreduje vkljub vsem zaprekam, katere mu postavljajo njegovi protivniki.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. julija.

Pogajanja mej vlado in levčarskimi zastopniki so se toraj razbila, kakor je bilo pričakovati. V zadnjem trenutku je bilo sicer misliti, da se zastopniki nemške leveice vsaj odzovejo povabilu ministerskega predsednika in vdeleže neobveznih razgovorov, toda tudi tej vladni želji niso marali ustreči nemški prvaki, akoravno

je bilo tudi vse. Pol dne je šla kakor učlovečena hudoba, začela je nekako lajati, kihati, sikati, smrčati, grčati, da pri tako groznem šumu samega sebe nisem slišal; dokler je to trpelo, ni bilo v celi deželi ure, ki bi tako kazala, kot moja.

Popoldne pa se je zopet zakasnila in čakala tako dolgo, da so jo vse ure, katere je zadaj pustila, zopet došle. In tako je prišla slednjič po štiriindvajsetih urah zopet čisto o pravem času na svoje pristojno mesto. V obče je kazala povprečno pravi čas, in nihče ni mogel reči, da je storila več ali manj kakor svojo dolžnost.

Toda pravilni povprečni čas je pri uri dvomljiva čednost, in zato sem nesel to spako k drugemu urarju. Rekel je, da je pero zlomljeno. Dejal sem mu, da me jako veseli, da ni hujšega. V resnici nisem imel nobenega pojma o tem, kaj bi utegnilo pero biti, toda nasproti tujcu nisem hotel nevednega se kazati. Popravil je pero; toda kar je pridobila ura v tem oziru, to je zgubila v drugem. Nekoliko časa je šla, potem je nekoliko počivala, potem je zopet šla nekaj časa, pa je zopet obstala, in tako dalje, pri čemur si je čisto po svoji volji določevala čas za počitek in čas za potovanje. In vselej, kadar je zopet nastopila pot, je počilo, kakor bi ustrelil iz muskete.

Nekaj dnij mi je napravljala s tem svojim početjem sive lase, naposled sem jo nesel k drugemu urarju.

Ta jo je čisto zdrobil in je premetoval potem kosce pod svojim steklom; slednjič je rekel, da neko kolesce ni prav v redu; popravil je je in napravil zopet iz vseh kosov in koscev jedno celoto. Zdaj je mož častno rešil svojo nalogo, kajti ura je šla, izvzemši kadar sta se srečala kazalca, sta se sprijela in šla deset minut skupaj. Najstarejši mož na svetu bi ne mogel določiti s tako uro, kje je glava ali rep dneva, in zato sem šel zopet k urarju.

Ta nesramnež je pa rekel, da je kristal skrivljen in da se je neka verižica menda požrla. Sploh je pa menil, da se mora kar cel del ure popraviti. Poskrbel je vse te stvari, in moja ura je šla povsem pošteno, le včasih, ko se je že osem ur z vednim tekaniem trudila, je začelo najedenkrat vse šumeti in kakor kaka bučela brenčati, kazalca sta se pa začela tako hitro okrog vrteti, da sem dvomil, ali sta še na uri ali ne, kajti nad številiščem je bilo videti le nekako tanko pajčevino. V nekoliko sekundah sta napravila pot štiriindvajsetih ur, potem pa je grozno počilo in ura je obstala.

Težkega srca grem še k jednemu urarju ter gledam, kako jemlje uro narazen. Med tem sem se pa pripravljaj, nekaj prav resnih besedij z njim spregovoriti, kajti stvar že ni bila več smešna. Ura je veljala sprva dvesto dolarjev in dve do tri tisoč, mislim, sem jih izdal za poprave. Ko sem čakal in gledal, sem spoznal v urarju starega znanca, bivšega mašinista na nekem parniku, in še kot tak ni bil ravno dober. Skrbno preišče vse dele drage moje ure, ravno tako, kakor so to storili drugi urarji, potem pa začne govoriti, da je preveč pare, da moram neki ključ obesiti na varnostni ventil...

Ne vem, ali je mislil, da je na parniku, ali je blebel; na mestu mu razbijem črepinjo in ga dam na lastne stroške pokopati.

Moj stric Viljem (žalibog, da je mrtev!) je imel navado reči: dober konj je dober konj, dokler ne postane slab, dobra ura je pa toliko časa dobra, dokler je ne dobé urarji v roke. Vprašal je pa začuden, kaj bi sicer postalo iz ljudij, ki krpajo kotle, ki kujejo podkve, iz črevljarjev itd., katerim gre slabo njih rokodelstvo; toda tega mu ni mogel nihče nikoli povedati.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. julija.

(Potrjen zakon.) Presvetli cesar je potrdil sklep deželnega zbora kranjskega, da se vas Hrib združi s trgov Vrhniko.

(Iz Novega Mesta.) Birmovat in blagosloviti novo cesar Franc Jožefovo bolnišnico v Kandiji se je pripeljal premilostni knez in škof dr. Anton Bonaventura v petek popoldne v Novo Mesto. Pozdravljali so ga peljajočega se s popoldanskim vlakom na dolensko stran že na prejšnjih postajah, zlasti lepo v Višnji Gori in v Mirni Peči, kamor se mu je nasproti peljal mil. novomeški prošt dr. Seb. Elbert. Na kolodvor mirnopedski je prihitela vsa šolska mladina z zastavicami v rokah. Na novomeškem kolodvoru ga je pričakoval okrajni glavar. Pred vhodom v mesto ga je pa pozdravil pri krasnem slavaloku župan dr. Šegula z mestnimi odborniki. Vse mesto je bilo v zastavah. Na trgu bi ga po načrtu imeli čakati uradniki, šolska mladina in vsa društva. Ali grdo vreme je to pokazilo. Prav v tistem času je lilo, kakor iz kablja in sta v Kandiji in Žabji Vasi gorela dva kozolca; treščila je vanju strela. Vladika je moral kreniti naravnost proti kapitelju. Tu se le so ga mogli nekateri odposlanci šol in društev pozdraviti. Pozdravili so ga tu tudi v obilnem številu zbrani duhovniki. Na večer se je nebo ujasnilo. Na kapiteljskem dvoru so priredila na rodna društva novemu vladiki krasno serenado. V spremstvu godbe je prišla tja meščanska garda, požarna bramba, sokolsko društvo in mogočen zbor pevcev, zbran iz vseh stanov: iz članov dolenskega pevskega društva, Glasbene Maticе, gimnazijcev, rokodelskih pomočnikov in grmskih učencev. Zapeli so pod vodstvom g. Ig. Hladnika, pevovodje vseh teh društev oziroma zavodov, tri pesmi, v resnici lepe pesmi. Vladika se je šel vsem lepo zahvaliti. V soboto ob 7. uri zjutraj je bila sv. birma za mestne otroke. Ob 11. uri je bilo določeno blagoslovljenje nove bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji. Iz Ljubljane so se k tej slavnosti pripeljali deželni predsednik baron Hein s svojim tajnikom, predsednik kranjske hranilnice in nje ravnatelj. — Prihajajočega deželnega predsednika in škofa je pozdravil župan Štembur, potem prior usmil. bratov. Blagoslovljenje je izvršil vladika v navzočnosti mnogoštevilnega ljudstva, uradnikov in pa duhovnikov iz vseh krajev Dolenske. Po blagoslovljenju je imel krasen nagovor. — Obed je bil pri novomeškem proštu dr. Seb. Elbertu. Tako odlične gospode ob istem času že dolgo ni bilo v proštiji. Da je bilo slišati krasnih napitnic, menda ni treba omenjati. Iz napitnic, ki so se slišale ob tej priliki, smejo usmiljeni bratje sklepati, da uživajo velike simpatije in imajo dosti zagovornikov in pospeševalcev svoje stvari. — Popoldne je vladika obiskal nekatere bolnike, zvečer pa rokodelske pomočnike. V nedeljo je pa birmal otroke iz sosednjih župnij dopoldne in popoldne. Birmancev je bilo vseh skup 2887 — lepo število. V ponedeljek zjutraj je obiskal premilostni še zavod šolskih sester v Šmihelu, kjer so ga iskreno pozdravile gluhonemke in gojenke, potem se je pa odpeljal nazaj v Ljubljano skozi Št. Vid in Zatičino. Na kolodvoru, kjer se je zbralo k njegovemu slovesu vse polno ljudstva, ko so mu zbrane gospe in gospodičine zaklicale krepak »Živio«, se je mogel premilostni prepričati, da si je pridobil srca vseh meščanov. — Dež. predsednik baron Hein, ki je ostal čez nedeljo v mestu, prenočujoč pri proštu dr. Elbertu, se je pa v ponedeljek zjutraj odpeljal v Črnomelj k slovesnemu otvorjenju ondotnega vodovoda.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri popoldne ob 5. uri v mestni dvorani izredno sejo, na katere dnevnem redu je več poročil stavbnega, regulacijskega, finančnega ter policijskega odseka in direktorija mestne elektrarne, mestnega vodovoda in užitninskega zakupa. Ako bi se ta iz 26 točk obstoječi dnevni red ne rešil v tej seji, nadaljevala se bo seja v soboto popoldne ob 5. uri.

(Iz Ribnice) se nam poroča: Preteklo nedeljo dne 10. t. m. nam je priredila tukajšnja šolska mladež pod vodstvom učiteljskega osebja ljubo popoldansko razvedrilo. V dvorani Arkotove restavracije se je vršila šolska veselica, obsegajoča deklamacije, petje in naposled igro: »Stari vojak in njegova rejenka«. Učenci in učenke so kaj do-

jim je bil Thun naklonjen do skrajnosti. Voljan je bil preklicati jezikovne naredbe ter mesto teh izdati nov jezikovni zakon, ki je v marsičem zagotavljal Nemcem več pravic, kakor pa sedanji jezikovni naredbi. Le temu ni hotel pritrditi, da se naredbi odpravita preje, predno se uveljavi jezikovni zakon, dobro vedoč, da potem ni lahko prodreti s tako kočljivo preosnovo. Klubovi načelniki so pa do zadnjega vztrajali pri tej zahtevi in kratkoma odklonili vsak razgovor o zakoniti vredbi jezikovnega vprašanja, dokler grof Thun ne ustreže njih želji. Za danes so neki listi napovedovali razgovore mej grofom Thunom in nemškimi voditelji in naglašali, da se povabljeni zastopniki liberalnega veleposestva vdeležijo teh razgovorov tudi tedaj, ako načelniki levičarskih klubov odklonijo ponudbo ministerskega predsednika. Kaj se sedaj zgodi, ni znano, gotovo pa je, da ti razgovori v teh razmerah nimajo nikakega pomena. Grofu Thunu sedaj ne bo preostajalo družega, nego poseči po izvanrednih, skrajnih sredstvih.

Posl. dr. Rutowski in slovanska mejsobojnost. O gališkem poslancu dr. Rutovskem je že davno znano, da spreminja svoje nazore, kakor kameleon barvo. On je bil jeden prvih, ki se je z vso silo potegoval za zvezo mej Čehi in Poljaki. Sedaj mu pa to že ni po volji in zopet škili, kakor nekdanj, preko Slovanov na nemško liberalno stran, k nemškim liberalcem, o katerih je še nedavno trdil, da ni mogoče hoditi z njimi, dokler se ne iztrgajo vplivu židovskega časopisja. Slovansko solidarnost dolži ta mož, sam Slovan, da je provzročila sedanje nezdrave razmere v domovini. Poleg slovanske solidarnosti mu teži srce tudi antisemitizem, ki je po njegovem mnenju, kakor slovanska solidarnost, sicer popularen, toda nespameten! Vsak, kdor količjak trezno sodi in je le deloma poučen o tekočih političnih vprašanjih, mora vedeti, da je sedanji nezdravi položaj provzročila le nemška »Gemeinbürgschaft«, le Rutovski tega ne vé. Mož je vsled tega sedaj persona grata pri naših Nemcih, kar seveda trajno ne bo ostal, ker pripada oni vrsti politikov, ki imajo posebno zmožnost, da vse postanejo, a ničesar ne ostanejo. Za moža takega »prepričanja« pač ne bi smelo biti mesta v krogu resnomislečih mož.

Dreyfusova afera je v Parizu zopet v polnem tiru. Kakor se vidi, hoče Brissonovo ministerstvo oziroma vojni minister Cavaignac vse bolj energično postopati v tej zadevi, kakor pa prejšnje Melinejevo ministerstvo. Glede Dreyfusa samega se je sicer Cavaignac takoj prve dni svojega ministriovanja izrazil, da je bil pravično in pravilno obsojen in da on niti najmanj ne dvomi nad njegovo krivdo. Hoče pa dobiti popolno jasnost v zadevi nadporočnika Picquarda in majorja Esterhazyja, katera je dal tudi prijeti in sicer Picquarda že preje, katerega pa je sodišče po dovršeni preiskavi in zaslišanju takoj osvobodilo, Esterhazy pa je še vedno v rokah pravice. O Picquardu je sklenil ministerski svet tožiti ga radi vohunstva po členu 1 zakona z dné 18. aprila 1886, po katerem se obtožencu prisodi zapor od dveh do petih let, denarna kazen do 5000 frankov ter izguba meščanskih in državljanskih pravic radi tega, ker je važna tajna državna pisma prijavil nepoklicanim osebam. Ž njim vred se nahaja na zatožni klopi tudi odvetnik Leblois. Skoro jednak povod je bil za sodno postopanje proti Esterhazyju. Obravnava bo najbrže vrlo zanimiva in dolgotrajna.

Vstaja na Kitajskem. V zadnjem času se je pojavilo v raznih krajih Kitajske zelo nevarno gibanje, ki so ga po nekaterih virih zanetili samo izvenkitajski, posebno evropski elementi, ki pa uživajo velike simpatije pri kitajskih nezadovoljnejših. Čudno seveda ni, ako se kje upre kitajsko ljudstvo, ki je pravi suženj osrednje vlade in njenih mamelukov, ki tako samooblastno postopajo, kakor nikjer drugod na božjem svetu. Čim bolj se razširja kultura mej dosedaj do cela nevednim kitajskim narodom, tem bolj je jel ta spoznavati, kolika krivica se mu godi na vseh koncih in krajih. Upor zavzema vedno večje meje in vedno pogostejše dohajajo poročila o požigih in ljutih napadih od strani vstashev. Državno vodstvo seveda ni bilo pripravljeno na take pojave in je seveda v velikih škrcpih. V veliki naglici si priskrbuje orožje in druge vojne potrebščine, eveda bo vse to v marsikakem oziru prepozno.

bro rešili svoje vloge. Srčna hvala neutrudnemu učiteljskemu osebju! Veselica je bila prirejena le povodom zaključka šolskega leta v korist nove šolske zastave; proslavo cesarske 50letnice priredimo kasneje. — Isto popoldne je bil občni zbor ribniške podružnice sv. Cirila in Metoda. Tudi vrli Homer včasih zadremlje in z našo podružnico se je godilo nekam slično. Pred leti so jo prištevali najvrleje delujočim. Upamo, da jo novi odbor probudi k stari priznani delavnosti in požrtvovalnosti, tembolj, ker družba letos naš trg počasti z občnim zborom. V novi podružnični odbor so voljeni gospodje: predsednik dekan Franč. Dolinar, podpredsednik sodni svetnik Franč. Višnikar, tajnik Jožef Vole, namestnik Jožef Hribar, blagajnik Andrej Podboj, namestnik dr. Schiffrer.

(Jeseniske znamenitosti.) Ni ga menda kraja pod solncem, kjer bi ne bilo nikakih posebnosti. Zato tudi naš kraj ni nikakor brezpomemben v vsakem oziru. Dasiravno bivamo kakor zagozdeni v ozki dolini, vendar nismo tako sami in nepoznati, kakor bi si utegnil kdo misliti. Saj mora mimo nas, kdor se vozi po Rudolfovi železnici na progi Trbiž-Ljubljana ali nasprotno, skozi našo vas, — ali kakor je pisano na tukajšnjih krajevnih tablah: trg Jesenice, — mora vsakdo, kdor hoče najbližje in najbolj složno pot na čisto obiskovano Golico, tako da o turistih, ki hodijo na Golico, lahko uporabljamo s potrebno izpremembo znane besede: Durch diese hohle Gasse muss es kommen, denn sonst führt kein anderer Weg nach Golica. Ker Golico omenjam, naj le pristavim, da je partija na njo res prav hvaležna vsled vsestransko krasnega razgleda, ako je vreme za to ugodno. Poleg naravne lepote se ti pa tukaj ponuja ob enem tudi duševni vžitek modernega življenja. Dandanes mora biti vse moderno, novodobno, torej tudi bogoslužje. Naj tedaj povem, če že drugi niso razupili te »skrivnosti«, da se na naši Golici, kakor menda tudi na drugih enakih krajih turistovskega slovarja, zadošča drugi cerkveni zapovedi, dasiravno ni na nji cerkve in se ne bere sv. maša. Če koga zanima zvedeti take oboževalce modernega bogoslužja, naj se oglasi, lahko mu postrežemo, saj niso osebe označenega kalibra povsem neznane. Kakor partija na Golico, bilo bi tudi hvaležno delo, ako bi kdo v svoji požrtvovalnosti popisal omenjene turistične odnose v: »Modernes Leben«, kateri organ izhaja na Dunaju. Da so znamenitosti pri nas, sedaj sami uvidite. Pa take prikazni so v izvenzimskem času skoro vsakdanje in zato, če jih s pozitivnega stališča presojava, nevredne, da bi jih še nadalje pretresavali. Pa nekaj družega je, kar moramo imenovati posebnost. V sredo, dne 6. t. m. obiskal je nas naš presvetli knez in škof dr. Anton Bon. Jeglič. Pripeljal se je ob 2. uri popoldne z vlakom na Jesenice. Na kolodvoru so ga pozdravila razna tukajšnja zastopstva, med njimi tudi vodja blag. gosp. Karol Luckmann, in se mu poklonila kot novemu višjemu pastirju. Presvetli se je pódal od tod takoj v farno cerkev, kjer je po živahnih, srčnih besedah, namenjenih v obilnem številu zbranim faranom, podelil sv. blagoslov. Po odhodu iz cerkve šel je v župnišče, od koder se je po kratkem odmoru, obiskavši poprej še gosp. nadučitelja, odpeljal na Savo, da si ondi pogleda najpoprej tovarniško kapelo, v kateri je tudi navzoče nagovoril in blagoslovil, nato katol. delavsko društvo in tovarno samo. Posebno lep je bil vsprejem v kat. društvu. Že zunaj si spoznal, da se je hiša, kjer ima društvo svojo sobano, pripravila na visoki, častni vsprejem. — Ko je vstopil Presvetli v društveni prostor, bilo je že tam zbranih nekaj društvenikov, izmed katerih podpredsednik g. Peter Rozman pozdravi v iskrenih besedah odličnega gosta v imenu društva. Obljubljuje, da hoče društvo napram vsem težavam stati z božjo pomočjo, kakor mogočne skale orjaškega Triglava neomajano v boju za pravo in prostost sv. vere. Na besede, polne gorečnosti in udanosti, odgovarja Presvetli vidno zadovoljen, ter bodri društvenike k resnemu delu in življenju po naukih sv. vere. Le krščanska vera, oživljena z dobrimi deli, zamore in bode preustrojila ves družabni sestav in ljudi zadovoljila, kolikor je to tukaj mogoče, saj popolne sreče in zadovoljnosti na zemlji itak ni. Živeti moramo tako, da nam bo bivanje tukaj na zemlji pot, most do trajne, večne blaženosti. To je naš konečni namen. Z voščilom, da bi društvo krepko nadaljevalo in spopolnjevalo

započeto delo, v to podeli Presvetli knez in škof sv. blagoslov. Nato je šel Premilostni v tovarno in si je ogledal v spremstvu tov. vodstva in drugih gospodov saj glavne znamenitosti, kakoršnih je v tovarni res vse polno. Le žal, da je bilo premalo časa, da bi si vse natančneje vpogledal. Predno se poslovi od tovarne, spregovoril je še jedenkrat delavcem, kazal jim je častnost poštenega dela, potrebo različnih stanov in opravil ter jim prigovarjal, naj bodo delavci po vzgledu božjega Učenika in njegovega skrbnega rednika sv. Jožefa. Priporočal je vsem prav toplo že omejeno kat. delavsko društvo, katero jih bode s pravimi sredstvi vodilo do blagih, osrečevalnih smotrov in jih varovalo marsikatero nevarnosti. Po teh blagohotnih, vspodbudnih besedah, ki so najboljšo priznanje kat. delavskemu društvu, odpeljal se je Presvetli, ko je še poprej vsem podelil sv. blagoslov, z Jesenic na Koroško Belo in je vsem, ki so »dobro volje«, vzbudil le jedno gorko željo, da bi nas naš Premilostni knez in škof še večkrat osrečil s svojo prijazno navzočnostjo! Bog daj!

(V deželni bolnici) je bilo minoli mesec 917 bolnikov. Od teh je bilo ozdravljenih 338; koncem meseca jih je preostalo 334, ostali so bili odpuščeni, premeščeni, umrlo jih je 23.

(Ponemčevanje v Ljubljani.) Poleg zasebne ljudske šole nemškega »šulvereina« imamo v Ljubljani tudi mestno nemško petrazredno deško ljudsko šolo. Na tej šoli je bilo koncem letošnjega šol. leta 85 nemških in 117 slovenskih učencev!

(Slovenska zmaga.) Dne 4. t. m. bila je v Medgorjah občinska volitev, pri kateri so v kljub najhujšemu pritisku od nasprotne strani v tretjem in drugem razredu sijajno zmagali Slovenci. Volitev je trajala od 9. ure zjutraj do pozne noči.

(Zdravje v Ljubljani) od 3. do 9. jul.: Novo-rojencev 19, mrtvorojenci 3, umrlih 15; med njimi za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled nezgode 2, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 10. Med njimi je 5 tujcev in 6 iz zavodov. — Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatico 1, za varicello 1.

(Z Reke.) Takoimenovani zastopniki reškega mišljenja — t. j. učiteljski romarji v Pešto — pogledali so tudi v Szegedin. Seveda se povsod kadijo drug drugega. Ali je pa večina Rečanov zadovoljna z govori in ponašanjem učiteljev, to je drugo vprašanje. V Pešti jih je sprejel celo minister Vlašić, ta medjimurski renegat. Odgovor njegov bil je sličen besedam in ponašanju čifuta, ko se namesti v kakšnem novem kraju. Ljudem zna lagati, kako da jih judje radi imajo, da jim ne želijo škoditi, da naj jim le zaupajo, saj jim hočejo varovati njih pravice, hočejo biti tudi dobri patrijotje, in kdo zna, kaj se vse nalažejo, zraven tega se od početka še kaj radodarne skazujejo, dokler nimajo siromašnih ljudij v svoji moči, potem pa daj po njih brez usmiljenja, zraven tega se pa še vedno drznejo trditi, da so pravični in usmiljeni itd. V takem smislu odgovoril je minister učiteljem. Visoko je povzdigoval mažarsko kulturo ter priporočal širiti mažarsko državno idejo — čeravno v italijanskem jeziku — ali vendar naj se učijo mažarsčine, ker to da zahteva že interes Rečanov samih. Minister pravi mej drugim: »Mažar ni bil nikdar nasilen. (!??) Naj se toraj ne bojé Rečani nikakega nasilja, ker Mažar je i sam ljubomoren na svoje pravice (!), pa bo znal spoštovati ono ljubomornost, s katero branijo drugi svoje pravice (!!!) — kakor znajo te oholice morebiti braniti hrvatske pravice? — Rečani torej imajo lepega upanja, priča jim lahko ravnanje Mažarov s Hrvati. Bog se usmili slepcev. Pa kaj se hoče! Kogar hočejo bogovi ugonobiti, vzamejo mu pamet. Videti je, da so se Rečani s pametjo in pravicoljubnostjo že zdavno skregali. — Ogorjena juta na reški postaji nima sreče. Po požaru kupila jo je neka firma iz Italije in izvozili so jo v »Martinsčico« kraj lazareta, da jo posušijo in v bale spravijo. Govorilo se je, da bo kakih 3000 gld. dobička, ali tudi tam ji ni ogenj prizanesel, te dni jo je uničil za kakih 24.000 gld. V nevarnosti so bile še druge hiše in ljudje so že vse ven nosili, vendar so prej ogenj omejili. Kako je ogenj nastal, se še ne ve. Ponesrečil ni nobeden, kakor so nekaj novine javile. — Na hrvatski strani na Sušaku bodo letos novi občinski izbori, ali kakor se vidi, opozicija

molči, ker pravijo, da je občina zadolžena do grla ter noče sprejeti odgovornosti za tuje grehe. Sicer je pa opoziciji še dobro znano, kako se je ž njo ravnalo pri zadnjih volitvah; pravično vedno je imela ona, a izvoljeni so bili — po cizlajtanskem sistemu — oni, katere je vlada hotela. Protestirati proti očitni pravici ne more tukaj zatirani nikamor.

(Tržaški slovenski abiturijentje) napravijo dné 17. t. m. veselico v »Nar. domu« v Barkovljah pri Trstu. Čisti dobiček je namenjen dijaški kuhinji. Po 7 letih je bilo letos prvikrat mogoče prirediti abiturijentsko veselico, ker letos je bilo na sicer nemški državni gimnaziji 17 slovenskih osmošolcev. Tej veselici želimo obilega vspeha!

(Mažarske zastave po tržaški okolici) Tržaški okoličanski Slovenci še vedno razobešajo takozvane »Lloydove zastave« pri svojih veselicah in drugih prilikah. To pa bi ne smelo biti, ker je »Lloyd« prvič mažarska naprava in so tudi zastave čisto mažarske, drugič pa s tem hočejo naravnost zasmehovati našo narodnost. Torej malo več previdnosti!

(Vitez Nabergoj in njegovi klevetniki.) Iz Trsta. Ni ga skoro dneva, da bi italijanaške in židovske ose ne napravile kakega izleta na »Nabergojevinu«, kjer je »dobro sadje«, in bi si ga ne privoščile z apetitom. Afera z Nabergojevim poslanstvom v tržaškem magistratu je postala že kar tipično tržaška specijaliteta, kakoršne bi po vsem svetu iskali zaman. Da bi se grebotni italijanaši iznebili v mestnem zboru Nabergojeve navzočnosti, katera jim je, kakor živa slaba vest, iznašli so že, kako bi onemogočili njegovo udeležbo v mestnem zboru. Kadar le čujejo, da je Nabergoj v Trstu, plahom dvigajo glave in takoj stopi v službo njihov regiment poulične velevlasti tržaške in druge kohorte, da bi z blatom človeške gnjusobe pregnali slovenskega bojovníka, od koder je prišel. Strah te tolpe pred Nabergojem je že tako markanten, da vzbuja smeh že v velikih in malih, najbolj pa v Nabergoju samem. Dokaz, kako zelo si prizadevajo žido-lahoni, da onemogočijo Nabergojevo delovanje v mestnem zboru tržaškem, je obdolžitev od strani Italijanaša Spadonija, da Nabergoj ne sme v mestni svet, ker je moralno obtežen. No, Nabergoj na to obdolžitev ni molčal in je tožil klevetnika Spadonija na razžaljenju časti. Na sodni razpravi, ki se je vršila minule dni pri kazenskem sodišču, je bil obtoženčev zastopnik prisiljen, navesti razloge Spadonijevega obrekovanja. Glase se pa tako-le: 1. Nabergoj je zaklal jednega prašiča, ne da bi ga bil preje naznanil; 2. dolžil je Čožote, da so ubili pred par leti one štiri Križane, ki so ribarili na morju in izginili; radi tega je bil Nabergoj ostro napaden v »Piccolu« in »Indipendenteju«, pa se ni branil; 3. o zadnji drž. zborni volitvi je ponudil »Progresso« Nabergoju 100.000 gld., če odstopi od kandidature; 4. Nabergoj ni miril ljudstva ob izgrediv ob državnoborskih volitvah leta 1896; 5. Nabergoj se je po volitvi izrazil, če bi bil on izvoljen, — bi imel pravico do penzije 10.000 gld., katero bi razdelil med svoje volilce. 6. Nabergoj je bil obdolžen tatvine na občinskem premoženju, drž. pravdnik pa ni našel povoda, postopati proti njemu kazenski. Pri razpravi se je dokazalo, da so bile vse te stvari uprav po židovsko zlobno izmišljene v namen, Nabergoja obrekovati pred široko javnostjo. Radi tega je bil Spadoni obsojen na 10 dni zaporu oziroma plačitve 50 gld. v ubožno blagajno. Iz te tožbe je razvidno, kako ostudni so klevetniki moža, kateremu niso vredni zbrisati prah s čevljev. Spadoni je obč. svetovalec in po tej obsodbi je sam moralno omadeževan, torej nevreden, da sedi v javnem zastopu. Tako se pokopljejo oni, ki hočejo pokopati druge.

(Sad »Leginega« nauka.) V Nerezinah v Istri so lahoni ustanovili italijansko šolo, na kateri pa je poučeval veronauk v hrvatskem jeziku pater kapucin. Nedavno temu so našuntali »legovci« svoje otroke, da so priredili škandal svojemu učitelju. Ko je pater ustopil v šolo in začel moliti hrvatski, so paglaveci »molili« italijanski, ko pa jih je vprašal nevoljen, zakaj to delajo, mu nobeden paglavec ni odgovoril, marveč začeli so kričati in eviliti in ropotati tako, da je učitelj zapustil sobo. Stvar bo gotovo imela nasledke, toda kaj je za nasledke onim krivonoscem, ki sistematično delajo na razpor med krščanskim ljudstvom.

(Nov odvetnik v Trstu.) V Trstu je bil upisan dne 8. t. m. v listo tržaških odvetnikov g. dr. J. Abram s sedežem v Trstu. Slovenci imajo z dr. Abramom jednega zastopnika več v tem lahon-skem gnezdu.

(Na goriški realki) je bilo letos 249 učencev, in sicer 43 Nemcev, 140 Lahov in 63 Slovencev. Tako govori letno poročilo, kajti Slovencev je v istini več.

(Žalostno in smešno!) Tržaški »Eđinosti« se poroča s Proseka pri Trstu, da je na dan sežanske slavnosti neki za »javno varnost« preskrbni varuh poslal žandarje na postaji Prosek in Občina, ko so se vozili mirni Slovenci na slavnost in od slavnosti. Dva žandarja pa da sta celó spremljala izletnike iz Sežane do Proseka. Menda se je dotična »kapaciteta« bala, da ne bi padla med udeleženci beseda »abasso polenta!« in kaj tacega. Smešno zares! Pometajte pred svojim pragom!

(Duhovne vaje) za duhovnike celovške škofije bodo letos od 29. avgusta do 2. sept. v knezošk. dij. semenišču »Marianum«. Vodil jih bode redemptorist č. o. Avg. Rössler.

(Iz celovške škofije.) Zlato mašo je praznoval dné 10. t. m. č. g. dekan I. Tobeitz v Št. Andražu. — Premeščeni so čast. gg.: Fran Tutel, kapelan v Št. Vidu, za provizorja v Kamering; Jož. Messner, kapelan na Zg. Beli, za kapelana v Volšberg; Mih. Ressler, kapelan v Volšbergu, za kapelana v Št. Vid; Val. Limpel, provizor v Kameringu, za kaplana v Rožek; Rud. Perné, kapelan v Šmarju, za provizorja v Kaning; Ad. Gaggel, kaplan v Šmohoru, za provizorja v Šmartno pri Silberek; dr. Martin Ehrlich, kapelan v Pliberku, za kapelana v Beljak; Jan. Unterlugauer, kapelan v Beljaku, za mestnega kapelana v Celovec; Ant. Káplan, kapelan v Kotarčah, za kapelana v Pliberk; Avg. Križaj, kapelan v Prevaljah, za provizorja v Kamp; V. Janku, kapelan v Motnici, za provizorja v Kamp. — Na novo so nameščeni č. gg. semeniški duhovniki kot kaplani: O. Brunner v Šmarju, B. Hochl na Zg. Beli, Fr. Ott v Volšbergu, Jan. Schwaiger na Mostiču, Jož. Ceihen v Žel. Kaplji. — Nameščen je mestni kapelan Jožef Rozman pri glavni cerkvi sv. Ilja v Celovcu za pridigarja pri isti cerkvi.

(Novomašniki celovške škofije.) Mil. g. knezoškof dr. Jož. Kahn posvečeval bode nove mašnike dné 15., 17. in 19. julija. Posvečenih bode 12 bogoslovcev četrtega, 6 bogoslovcev tretjega razreda in 1 kapucin. Med novomašniki sta samo dva Slovenca, ki bodeda darovala novi maši, namreč četrtoletnik č. g. Fran Ks. Meško, dné 7. avg. v Št. Tomažu pri Ormožu na Štajerskem (pridiguje vč. g. Fr. Murkovič) in tretjeletnik č. g. Matej Trepal dné 31. jul. v Rovtah pri Logatcu (pridiguje vč. g. dekan L. Gantar).

(Drobne novice s Koroškega.) V Čajni se je dne 4. t. m. zgodil pred neko gostilno strašen umor. Fant Fr. Wurzer se je sprl z nekim delavcem. Ta ga je čakal potem pred gostilno in sunil z nožem, da je Wurzer obležal takoj mrtev. Morilca je zasačila pozneje celovška policija. — »Südösterreichische Zeitung« v Beljaku, radikalen nemški list, je nehala z dnem 1. t. m. izhajati. — Medveda so menda zasledili, kakor poroča »K. Z.«, ob koroško-štajerski meji blizu sv. Lenarta. — Notar g. Rud. Bračko je prestavljen iz Podkloštra v Šmohor; na njegovo mesto pride gosp. notar M. Kreuz iz Žel. Kaplje. — Na c. k. r. gimnaziji v Celovcu so vsprejemne skušnje za one učence, ki hočejo vstopiti v prvi razred, dne 15. in 16. julija in dne 16. septembra od 9. do 12. ure predpoldnem in od 3. do 6. ure popoldne. Oglasiti se je treba dan prej, dne 14. in 15. julija, oziroma dne 16. septembra. — Dne 3. t. m. je bila kolesarska dirka med Zgornjim in Spodnjim Dravbergom. Dirkalno je 22 kolesarjev. Prvi je došel na cilj J. Novak iz Celovca. — Dr. Lemiš je prodajal svojo modrost dne 29. jun. v Guštanju in sicer guštanjskim »purgarjem« ter nekaterim delavcem. Dne 17. t. m. bodo Ghon, Kiršner in Huber rogovili v Košentavri. Slovenci pozor!

(Posvečevanje novega altarja.) Iz Celovca, dné 13. jul. Dne 24. bode mil. g. knezoškof blagoslovil novi glavni oltar v Kaplji ob Dravi. Novi oltar je zelo lepo delo našega rojaka g. A. Progarja, ki je napravil za to cerkev tudi novo prižnico in prenovil postranske oltarje.

(Na Vrbskem jezeru) je po zadnjem izkazu 2391 tujcev, in sicer na Planini 24, Auenhof 26, Kriva Vrba 323, hotel Vrbsko jezero 13, Majgrnik 31, Otok 172, Poreče 908, Ribnica 41, Sekira 27, Vrba 826.

(Stolp pogorel.) Iz Železne Kaplje na Koroškem: V soboto dne 2. t. m., na večer okoli 8. in 1/9. ure, se je vtila ploha z bliskom in treskom čez bližnje Klanče. Udarila je v stolp podružne cerkve sv. Tomaža, ki je bil s kamnatimi ploščami pokrit, in takoj je začel goreti, ne da bi bili ljudje to hitro zapazili. Še le ko so plošče jele vokati, se je ogenj pokazal na zunaj. Stolp je do oboka nad zvonovi popolnoma pogorel, a obvarovani smo še večje škode, ker je cerkev popolnoma nepoškodovana. Za to pa se imamo zahvaliti hrabrosti in srčnosti nekega mladega tatarskega pomočnika iz Inceljne vasi in dveh mladih gospodarjev, ki so neustrašeno, a previdno vzdignili vso žarečo železno ploščo v oboku nad zvonovi, vstopili v sredo ognjišča in tu zabranjevali, da padajoče goreče lesovje ni padalo na cerkveno streho. Ista je ostala čisto nepoškodovana. Ako bi se bila vnela, bi bila pogorela tudi cerkev in druge bližnje hiše. Jedna tistih je bila že v veliki nevarnosti. Goreči ogorki so padali namreč v skedenj in na v gumnu ravno spravljeno seno, ki se je takoj vnelo. K sreči pride v tistem trenutku Mežnarjeva dekla z vodo ter plamen takoj pogasi in tako ogenj zaduši. Sploh so bili ljudje zelo pridni in delavni; celo noč so delali in tako ogenj ukrotili brez brizgalnic, samo z vodo, ki so jo ženske nosile, moški pa z njo polivali. — Hudo urje nam letos napravlja velike sitnosti, ker nas pri delu zadržuje, pota pa kvari in razoruje, tako da imamo sedaj na Reberci, na katerokoli stran se obrnemo, same grape, po katerih je celo peš slabo hoditi. Cele tedne bomo potrebovali, da se le nekoliko popravi, in sedaj še časa ni. Žetev je pred durmi, in še s košnjo nismo končali, ker se pri nas pozneje začne, kakor drugod.

(Ali se izpije več piva ali vina?) Na svetu se na leto pridelajo do 130 milijonov hektolitrov vina, a piva se izvari do 180 milijonov hl. Piva izpije na Nemškem 48 milijonov, na Angleškem 47 milijonov, v Združenih državah 37 milijonov, v Avstriji 14 milijonov, na Francoskem in v Belgiji po 10 mil. hktl.

(Nenavadno zdravilo) Iz Napolja se poroča: Nedavno je v vasi pri Kaserti kača pičila dvajsetletno deklico. Noga in roka jej otečeta, deklica trpi velike bolečine. Oče jo naloži na voz ter odpelje v Kaserto k zdravniku, ki pa ne morejo pomagati. Oče popelje nezavestno deklico zopet domov. Tu poskusi nenavadno zdravilo, o katerem so mu pravili ljudje. Na vrtu izkoplje jamo, vanjo položi deklico brez obleke ter jo pokrije s prstjo do vratu. Župan zahteva, da oče zopet odkoplje svojo hčer, toda sosede se upro. Čez 24 ur deklico potegnemo iz jame — popolnem zdravo. Ta izredni dogodek potrjuje županstvo v listu »Corriere di Napoli«

Društva.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi v nedeljo dne 17. julija 1898, ob 1/4 uri popoldne, shod v gostilni pri Likebu v št. Štefanu pri Velikovem po sledečem vsporedju: 1. Poročilo drž. poslanca č. gosp. Lamberta Einspielerja o državnem zboru. 2. Poročilo gg. dež. poslancev Gregor Einspielerja in Fr. Grafenauerja o delovanju deželnega zbora. 3. Slučajni govori in nasveti. Ob ugodnem vremenu se vrši shod na prostem. Po shodu prosta zabava s petjem. K obilni udeležbi vabi vse zavedne Slovence odbor.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Sv. Štefan in okolico v Ziljski dolini) bode imela v nedeljo, dne 17. julija ob 1/4. uri popoldne v gostilni pri Kajšlarju v št. Pavlu ob Zilji svoj letni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Razni govori in nasveti. 3. Petje. 4. Volitev odbora. 5. Volitev zastopnika za glavno skupščino družbe sv. Cirila in Metoda. 6. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnih doneskov. 7. Prosta zabava. Vse zavedne Slovence in Slovenke, posebno pa gospode govornike prijazno vabi k obilni udeležbi načelnstvo.

(Vabilo) k občenemu zborovanju in tomboli, katero priredi »Katoliško podporno društvo v Celju« v nedeljo, dne 17. julija t. l., ob 1/4. uri popoldne v prostorih »Narodnega doma«. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Letno poročilo tajnika s posebnim pojasnilom o dohodkih in stroških

lanske loterije. 3. Tombola z raznovrstnimi in obilnimi dobitki. (Tablica 10 kr) — Iz posebne prijaznosti sodeluje slavno »Celjsko pevsko društvo«. K najobilnejši udeležbi vabi najuljudnejši odbor »Katol. podpornega društva«.

(Izkaz p. n. članov »Gospodinske šole« v Ljubljani) Nj. Prezv. višenost dr. J. Missia 50 gld. Ustanovniki à 30 gld. gg.: I. Giuntini, primarij dr. V. Gregorič, mestni župan I. Hribar, A. Koblar, m. prošt. L. Serafin v Tinjah na Koroškem, dr. I. Tavčar, F. dr. Tavčarjeva, I. Vrhovnik. Člani s prispevkom letnih 5 gld. gg.: M. Hribarjeva, I. Knez, M. Malenšek, I. Mathianova, U. Souvanova, A. Šarabon, F. Velkavrhova, M. Zalaznikova. Letnih 3 gld. g. J. Višnar. 2 gld. 50 kr. g. L. Vidmajerjeva. 2 gld. gg.: A. Gerberjeva, A. dr. Gregoričeva, A. Kadivčeva, A. Malijeva, F. Mahr, V. Petričič, M. Rutarjeva, J. Šmuc, A. Zajčeva. Letnih 1 gld. gg.: J. Avšič, H. Bavdek, A. Bezenšek, L. Bergant, F. Blumauer, F. Bolc, U. Breskvar, A. Čadež, H. Češnovar, J. Čuden, I. Dejak, Ž. Dejak, M. Dermota, K. Dobida, A. Dolenc, I. Drmastija, J. Duffe, A. Fabjan, C. Globočnik, A. Gogola, A. Hauptman, U. Hočevnar, dr. F. Illner, M. Jamšek, T. dr. Jenkova, J. Klein, T. Klein, M. Kobilca, T. Koman, I. Komp. dr. I. Kopriva, N. Kralj, F. Krvarič, V. Kuga, J. Kuhar, E. Lah, S. Lah, M. Lampert, I. Lekani, J. Lozar, F. Macoratti, G. Majnik, M. Mikota, L. Mikusch, M. Milavec, I. Metnitz, I. Murnik, I. Nedelko, F. Noll, M. Obreza, I. Orešek, E. Pakiž, I. Perdan, F. Perko, I. Pibernik, V. Pirnat, I. Podgoršek, F. Podrekar, F. Povše, T. Povše, J. Požar, N. Pöschl, A. Ravnihar, F. Ravnihar, M. Ravnikar, bar. F. Rechbach, M. Rozman, I. Sicherl, F. Souvan, M. Springer, M. Srakar, A. Škrjanec, A. Štrubelj, L. Šumi, V. Tavčar, H. Tomec, A. Umberger, I. Verinik, I. Volk, F. Volk, I. Vončina, F. Vidmar, M. Zorc, M. dr. Zupančičeva, F. Žužek. Letnih 50 kr. gg.: M. Arko, J. Auer, P. Auer, M. Avanco, I. Balogh, M. Belar, M. Bernik, M. pl. Bleiweisova, V. pl. Bleiweisova, J. Cacak, M. Černe, M. Češarek, I. Češnovar, M. Čik, I. Črne, J. Čuden, J. Dacar, J. Debevec, T. Debevec, O. Dev. A. Doktorič, B. Doležal, A. dr. Drčeva, J. Duffe, J. Duffe sen., L. Duffe, A. Eberhart, A. Erjavec, I. Fajdiga, J. Florjančič, G. Flux, A. Franke, D. Franke, H. Franke, I. Franke, I. Gajeta, A. Gjud, A. Gnjezda, A. Goestl, P. Goestl, J. Gorjanec, A. Gregorec, E. Hammerschmidt, J. Hauptman, P. Hočevnar, A. Hofbauer, I. Hrast, A. Hribar, I. M. Hribar, J. Jakopič, F. Jane, J. Jančar, J. Janša, A. Jamšek, M. Javornik, I. Jebačin, V. Jurca, J. Kačar, J. Kapsch, F. Kasch, M. Kastner, F. Kavčič, tv. Kham-Murnik, K. Kleč, J. Kosem, A. Krejčič, I. Krek, F. Kreč, A. Kraschowitz, C. M. Koch, Mar. Kunc, Mat. Kunc, J. Kuralt, B. Kušar, F. Leskovic, L. Ločnikar, I. Lozar, M. Mardetschlaeger, L. Mauser, A. Mencin, A. Merlak, M. Mihelič, Mar. Mihelič, E. Mikuž, J. Mojzes, J. Naglas, St. Nagy, M. Nežič, B. Noll, F. Oblak, H. Pamer, F. Pavšner, A. Petrovič, I. Pirc, M. Planinšek, J. Pock, R. Podkrajšek, F. Podržaj, I. Pregelj, T. Prelesnik, F. Pretnar, I. Primožič, M. Primožič, J. Ravnikar, P. pl. Renzenberg, I. Robida, M. Rozman, I. Sbrizaj, M. Sluga, I. Soklič, L. Soklič, R. Souvan, A. Stadler, J. Stadler, F. Stampfl, J. Stern, I. Strle, D. Šaplja, F. Ševčič, M. Škrabec, M. Štrukelj, F. Sturm, T. Šusteršič, J. Tomec, M. Triller, A. Trstenjak, F. Trtnik, L. Umberger, M. Umberger, A. Valenta, I. Valentinčič, P. Velkavrh, A. Vodušek, J. Wittich, A. Zagorjan, M. Zalaznik, B. Zamida, F. Zamejc, J. Zamlen, A. Zarnik, I. Zemljčič, A. Zorman, A. Zupan, A. Zupanec, J. Žitnik, G. Žužek. (Dalje sledi.)

Narodno gospodarstvo.

Razpis dražbe.

Vsled naznanila, katero je trgovinsko ministerstvo poslalo trgovinski in obrtniški zbornici, se bode zaradi dobave 4000 koničastih lopat in 2000 krampov iz jekla vršila dne 22. julija t. l. v tehničnem inženerskem oddelku vojnega ministerstva v Beogradu javna ustna dražba.

Tovorni promet v jeseni in po zimi.

Ravnateljstvo c. kr. državnih železnic v Be-ljaku je poslalo trgovski in obrtniški zbornici okrožnico, v kateri se povdarja, da je vsako leto tovarni promet v mesecih september, oktober, november in december tako znaten, da je v tem času pomanjkanje vozov včasih neizogibno in prav občutno. V interesu železnic, kakor tudi pošiljatelj in prejemalcev blaga je torej, da se vkrenejo naredbe, ki bi odpravile ali vsaj oslabilale pomanjkanje voz. Železnična uprava se bode kolikor mogoče potrudila ta namen doseči. Po njenem prepričanju se bode to doseglo zlasti tudi v blagohotnem sodelovanju pošiljatelj in prejemalcev onega blaga, katero pride, kakor n. pr. premog, v veliki množini v promet in katerega menjavanje cene in zmanjšanje vrednosti ni tako znatno, da bi se pri zakasnelosti dovoza upo-

števalo. — Tovarne in dr. naj se torej v prvi vrsti že meseca julija in avgusta, — ko se še razpolaga z zadostnim številom vozov, preskrbijo s surovimi izdelki, kakor premog itd., da bodo potem lahko brez škode prenesli, če bi se jim morebiti v jeseni neredno dovažali ti izdelki. Pri tem se tudi opozarja, da je c. kr. železniško ministerstvo dovolilo 15% znižanje vozine za premog do 15. septembra t. l., da se vsakdo preskrbi z zalogo za jesen in zimo. Pogoji za upravičenje tega znižanja se lahko vpo-gledajo pri obratnih vodstvih ali pa pri železničnih postajnih uradih. C. kr. ravnateljstvo prosi naposled, da se nalaganje in izlaganje tovarnih vozov v jesenskih mesecih kolikor mogoče hitro vrši in naj se ne porabi posebno izkoriščanje v tem oziru dovoljenih pravic.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 14. julija. Vladni krogi izražajo svoje začudenje, da so zaupniki nemških liberalcev in nacjonalcev samo iz strahu pred Wolfom odklonili razgovore z vlado glede jezikovnega vprašanja, ter zagotavljajo, da ugodnejših pogojev Nemci ne morejo doseči od sedanje vlade.

Dunaj, 14. julija. Danes so došli zastopniki liberalnega veleposestva s Češkega na razgovor s Thunom. »Neues Wiener Tagblatt« poroča kot gotovo, da se bodo tudi ti zastopniki pridružili drugim zaupnikom nemškega naroda ter razgovore odklonili.

Dunaj, 14. julija. Danes se je vršilo posvetovanje v notranjem ministerstvu mej ministerskim predsednikom in zastopniki liberalnega veleposestva O. Thunom, Karlom Auerspergom in drugimi.

Budimpešta, 14. julija. Pod predsedstvom trgovinskega ministra Daniela se je danes dopoldne pričelo posvetovanje o novem ogerskem avtonomnem carinskem tarifu.

Pariz, 14. julija. Zagotavlja se, da je preiskovalni sodnik že pozval pred-se nad-poročnika Picquarda.

Pariz, 14. julija. Mej glasnimi ugovori desnice in skrajne levice je prebral včeraj pravosodni minister Sarrien dekret, s katerim se zaključuje zasedanje parlamenta. V senatu je prebral dotični odlok finančni minister Peytral.

Frankobrod, 14. julija. Preiskava je dognala, da so bili na prvem rešilnem čolnu ponesrečene ladije Bourgogne sami mornarji.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Španjci v mestu Santiago so razobesili včeraj belo zastavo, tako se glasi najnovejšo poročilo iz Santiaga de Cuba, ki je došlo v Evropo potom Madrida. Sicer se v tem poročilu dostavlja, da še ni znano, iz kakega vzroka se je to zgodilo, ker kakor pravijo, vlada še ni pooblastila generala Torrala, da sme ukreniti, kar se mu zdi najprimernejše. No, vzrok je gotovo jedino le ta, ker so se Španjci končno vendar le morali udati premoči nasprotnika.

Iz cele ameriške akcije se pa vidi, da si Amerikanci s pehoto še niso upali naskočiti mesta, marveč so dosegli svoj uspeh le z dinamitnimi bombami, proti katerim hočejo Španjci protestovati z vso odločnostjo.

Ako se toraj vresniči vest o kapitulaciji in morda celo brezpogojni, kakor so vedno naglašali Amerikanci, potem je najbolje, da Španjci takoj pobere kopita in zbero vse svoje sile v domovini za slučaj, da jo res napadejo ameriške ladije, ker na Kubi itak nimajo ničesar več iskati in je zanje že izgubljena tudi tedaj, ako nadaljujejo vojsko z Amerikanci do zadnjega moža.

Admiral Watson baje še ni na potu v Evropo in se sedaj trdi, da odpluje njegovo brodovje še le tekom prihodnjega tedna. Španjci imajo torej še dovolj časa, da se dostojno pripravijo na vsprejem neljubega gosta, ako se res predrzne napasti špansko obrežje, kar si bo pa najbrže premislil.

Madrid, 14. julija. Brzojavke iz Santiaga poročajo, da so Španjci po dolgotrajnem vročem boju razobesili belo zastavo. Vzrok

še ni znan, vendar se zagotavlja, da so španske čete ostavile mesto.

Madrid, 14. julija. Ministerski predsednik Sagasta je izjavil, da so pogoji, ki jih omenja predsednik Mac Kinley v dosego miru mej Spanijo in Ameriko, nevsprejemljivi. — Minister za mornarico je izjavil, da se brodovje ameriškega admiralata Watsona že nahaja na poti proti Španiji.

Madrid, 14. julija. Položaj na Manili je nespremenjen. Amerikanci pričakujejo, da jim jutri dojde pomoč, s katero potem napadejo Manilo.

London, 14. julija. Reuterjev urad poroča iz Playa del Este 12. t. m.: Vsled velikega deževja je preplavila voda ameriške vojne naprave in pregnala čete izza nasipov. Pota so nerabna in se toraj Amerikanci ne morejo slobodno gibati.

Havana, 14. julija. Amerikanci so poskušali izkreati se pri Havani, toda Španjci so jim poskus vselej zabranili.

Washington, 13. julija. Vojni tajnik Alger je odredil, da se razstrele vse eksplozivne priprave v lukah ob obrežju severne Amerike, ker se ni več bati kakega napada. Častnikom Watsonovega brodovja se je naročilo, naj se takoj podajo na svoje ladije, in so se jim izročili najnoveji zemljevidi o španskem sredozemskem obrežju.

Newjork, 14. julija. General Miles ne bo prevzel vrhovnega vodstva od generala Shafterja, ker se želi, da ta dovrši sam začetno delo.

Newyork, 14. julija. General Miles je dobil ukaz, naj zažge mesto Siboney iz sanitarnih razlogov. Vsak čas se namreč pričakuje izbruh mrzlice, ki deloma že razsaja mej ameriškiimi vojaki.

Newyork, 14. julija. Zelo vznemirljiva poročila so došla z bojišča na Kubi. Moreča mrzllica ljuto gospodari mej vrstami ameriških vojakov, mej drugimi je nevarno zbolel tudi general Dufferin.

Priznanje.

Letošnji novemašniki izrekajo zadovoljnost in priznanje g. **Fr. X. Pavšner-ju**, krojaškemu mojstru, ker jim je napravil vso obleko v občo zadovoljnost. Zlasti se odlikujejo talarji, za katere je iznašel g. mojster sam vzorec.

Ljubljana, 13. julija, 1898.

484 1—1

UMIRANJE.

13. julija. Jožefa Potočnik, postreška hči, 1½ leta, Sv. Martina cesta 90, meningitis tubercul. — Makso Kohler, c. kr. poštni asistent, 25 let, Karlovska cesta 3, jetika.

ROJSTVO.

12. julija.

Pri **Stonu**: Jamnitz, Sonnenschein, Rottenberger, Turnowsky z Dunaja. — Klein, Weizen z Reke. — Truden iz Trsta. — Müller iz Gradca. — Dukot iz Zagreba. — Lauer iz Budimpešte. — Pred iz Bazovice.

Pri **Matiču**: Latzko, Myrdacz, Kleinert, Oberbauer, Mandl, Floigl, Aichholzer, Stern, Buxbaum, Pisk z Dunaja. — Nadel iz Budimpešte. — Laurič iz Trsta. — Rosenbaum iz Monakovega. — Zenutti iz Rateč. — Krüger iz Antverpna.

Pri **Lloyd**: Blau iz Trsta. — Kohn z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Crnkovič iz Nevelj — Falke iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Ura	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina, 24 urah v mm
13	9 zvečer	729,1	17,5	sl. jvzh.	oblačno	
14	7 zjutraj	726,9	16,3	sr. vzh.	oblačno	9,6
	2. popol.	731,1	13,6	sl. jug	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 17,7°, za 2,0° pod normalom. Včeraj popoldne in danes dopoldne ploha z grmenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	11 50	Špeh povojen, kgr.	72
Rež,	9	Surovo maslo,	84
Ječmen,	7	Jajce, jedno,	2
Oves,	8 20	Mleko, liter,	10
Ajda,	10	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7 50	Telečje	58
Koruza,	6 50	Svinjsko	70
Krompir,	2 80	Koštrunovo	36
Leča, hktl.	14	Piščanec	35
Grah,	12	Golob	17
Fižol,	12	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	94	Slama, 100	1 60
Mast,	74	Drva trda, 4 kub. m.	6 60
Špeh svež,	68	" mehka, 4 " "	5

Potrebujejo se

borovi švelerji
ali pa tudi
celi borovi gozd.

Ponudbe na naslov: 479 3—2

Filip Zupančič,
stavbeni podjetnik v Ljubljani.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12,

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo **delavnico za izdelovanje**

cerkvene posode in orodja.

Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero se izplačuje na obroke. Precast. p. n. naročevalec si obroke sam lahko določi. 386 52—7

Pošilja vsako blago poštne preste.

Službe išče kuharica,

23 let stara, zmožna slovenskega jezika v besedi in pisavi, je omikana, lepega vedenja, z dežele doma. 1. avgusta bo izučena in želi **takoj službo nastopiti**. Sposobna je tudi gospodarstvo voditi. — Ponudbe je poslati pod naslovom: **M. Pungertič** v kuhinji pri Virantu v Ljubljani. (469 3-3)

Razpisana je

služba cerkvenika

v Zireh.

Nastop dné 1. avgusta t. l.

476 2—2

J. Vidmar, župnik.

Štajersko deželno kopelišče

Rogatec-Slatina

Postaja južne železnice Poličane.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Pitno, kopalno, električno zdravljenje in z mlekom.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Svetovnosloviti glavberjevo-solnato-kislkasti vrelec, priporočeni od prvih zdravniških avtoritet proti obolenjem prebavnih in dihalnih organov, in sicer:

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača,
Styria vrelec, preizkušeno zdravilno sredstvo, 303 20—11

razpošilja vselej sveže napolnjeno

deželna glavna zaloga v deželni hiši v Gradcu in kopeliščno oskrbnitvo v Rogatec-Slatini.

Deželna rogaška kislá voda se povsodi prodaja.

Edino pravo

originalno plzensko pivo

je le ono iz **meščanske pivovarne v Plznu**, ustanovljene 1. 1842.

Edino to je bilo odlikovano na vseh razstavah, kjer je bilo izloženo, z najvišjimi počastnimi znaki.

Telefon št. 90.

Zastopnik: **Ivan Gorup** v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 14. julija.	Dné 13. julija.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 65 kr.	4% državne srečke 1. 1854, 250 gld.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 60 "	5% državne srečke 1. 1860, 100 gld.
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 50 "	Državne srečke 1. 1864, 100 gld.
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " 85 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron
Ogerska zlata renta 4%	120 " 80 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " — "	Dunavske vravnave srečke 5%
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	910 " — "	Dunavsko vravnavo posojilo 1. 1878
Kreditne delnice, 160 gld.	358 " 50 "	Posojilo goriškega mesta
London vista	119 " 90 "	4% kranjsko deželno posojilo
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 87 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%
20 mark	11 " 76 "	Priporitetne obveznice državne železnice
20 frankov (napoleondor)	9 " 52 1/2 "	" " južne železnice 3%
Italijanski bankovci	44 " 32 1/2 "	" " južne železnice 5%
C. kr. cekini	5 " 63 "	" " dolenskih železnice 4%

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 " — "
Avstrijske rubežne srečke, 10 gld.	19 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	84 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 25 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3425 " — "
Akcije tržaškega Lloyd, 500 gld.	435 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 " — "
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	161 " 20 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 " — "
Papirnih rubljev 100	126 " 75 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.